

Р Е Ш Е Н И Е № 122
гр.Перник, 27 юли, 2015 г.
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в закрито заседание проведено на двадесет и седми юли през две хиляди и петнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа докладваното от съдията административно дело № 364/2015 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М.Г.Д.,***, против действия на Началника на ДНСК-София, обективирани в Писмо изх.№ Пк 1273-04-933/16.VII.2015 г.г. на Началника на ДНСК-София, с които се възлага изпълнението на влязла в сила заповед на фирма-изпълнител и се определя дата за премахване на незаконен строеж.

В жалбата се твърди, че жалбоподателят притежава всички необходими документи, валидиращи статута на строеж, признат за незаконен от специализираната администрация – ДНСК и подлежащ на премахване. Поискар е временно спиране на изпълнителните действия по принудителното изпълнение на заповедта.

В писмено становище ответникът поддържа, че жалбата е неоснователна.

След като съобрази представените писмени доказателства, изразените становища и наведените доводи от двете страни, съдът приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустимо – подадена е в законоустановения срок от засегнато лице и атакува акт, изрично посочен в чл. 294 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със Заповед № ДК-02-П-к-06/30.III.2009 г. на Началника на РДНСК гр. Перник е наредено премахване на незаконен строеж "група гаражи и навес", находящ се в УПИ II, кв.106в, по плана на гр. Перник, извършен от жалбоподателя. След проведено процесуално недопустимо съдебно обжалване заповедта е влязла в сила, считано от 12.V.2009 г., тъй като тогава за жалбоподателя е изтекъл процесуално определения срок за оспорване на заповедта, който е пропуснат (справка от приложеното адм. дело № 337/2010 г. на Административен съд Перник). В мотивите на заповедта строежът е без посочена категория по см. на чл. 137, ал.1, т.5 ЗУТ, но характеристиката му го определя като такъв от пета категория. Изпратени са две покани за доброволно изпълнение от административния орган П 129/08-00-600 от 2.VII.2009 и П-129/08-00-177 от 11.II.2011 г. Няма обосновка защо са изпращани две покани и защо своевременно не е започнала процедура по принудително премахване на строежа. Ако административният орган, в съответствие с дължимата процедура бе предприел законови действия по осъществяване на принудителното изпълнение още през 2009 г., не би се стигнало нито до безсмисленото оспорване – повече от година след влизане на заповедта в сила, нито да започване на същите действия – две години след това, нито до предприемане на процедура по реално принудително изпълнение на шестата година от влизането на заповедта в сила. Определено се констатира неадекватно поведение от страна на административния орган спрямо законово вменените му задължения да охранява интересите си и авторитета на институцията. Наличието на пълно бездействие по изпълнение собствения си акт не е

приоритет на институцията. Следва да се има предвид, че и по същество процедурата е опорочена, но порока не е СПН във връзка с изпълнение на заповедта. По повод заявление на жалбоподателя, че е отстранил строежа през м. ноември 2011 г. е извършена нова проверка. Работна група при РО "НСК" при РДНСК-Перник е съставила протокол, в който отразява, че няма доброволно отстраняване на незаконния строеж. Тази констатация с нищо не е осуетила изпълнението на заповедта и то по повод получената вече покана за доброволно изпълнение, но без видима или основателна причина нормативно дължимите действия на администрацията са преминали в бездействие.

На 17.VII.2015 г. директора на РДНСК на основание писмо от м. април 2015 г. на съдии от Второ отделение на ВАС (?) и на основание на чл. 225, ал. 4 от ЗУТ възлага принудителното изпълнение, като го насрочва за 27.VII.2015 г. С определение от 24.VII.2015 г. съдът спря изпълнението до окончателно произнасяне по жалбата и във връзка с комплектоване на съдебните книжа – прилагане на адм. дело №337/2010 г., по описа на съда.

Представен е договор сключен между ДНСК и фирма – изпълнител, с предмет – премахване на процесния незаконен строеж.

С писмо № Пк 1273-04-933/16.VII.2015 г., на 20.VII.2015 г. жалбоподателят е уведомен за предприетите действия по принудително изпълнение /сключване на договор с фирма изпълнител/ и за определената дата на принудително изпълнение – премахване на незаконния строеж.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Неоснователно е оплакването за наличие на всички документи, които да опровергават наличие на незаконен строеж, а и е неотносимо в този вид производство. Жалбоподателят е имал възможност, ако е бил процесуално активен в хода на продължаващото около пет години изпълнително производство по реда на АПК да иска възобновяване на административното производство пред органа, в каквото производство са допустими и приложими тези негови доказателства, стига да има такива. Твърдението му в тази връзка е голословно и няма препятстващ изпълнението ефект.

Според чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК орган по изпълнението, срещу граждани и организации е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закон е посочен друг орган. Действително, след изменението на чл. 225, ал. 1 от ЗУТ (ДВ бр. 82 от 26.10.2012 г., в сила от 26.11.2012 г.), компетентността на началника на ДНСК или на упълномощени от него длъжностни лица за издаване на заповеди за премахване на незаконни строежи се ограничава само до строежи от първа, втора и трета категория, или на части от тях. Въпросното изменение обаче не засяга компетентността на органа по принудителното изпълнение за вече издадени индивидуални административни актове. Аргументът за този извод се черпи от правилото на § 126 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ (обн. ДВ бр. 82/2012 г., в сила от 26.11.2012 г.), според което започнатите до влизането в сила на този закон производства по премахване на незаконни строежи или на части от тях от четвърта до шеста категория се довършват по досегашния ред. Използваното понятие "производства по премахване на незаконни строежи", следва да се тълкува в смисъл, че редът преди изменението на закона е приложим за започналите, но неприключили производства по премахването на незаконни строежи, независимо от фазата, в която те се намират - издаване на ИАА или изпълнение на ИАА. Ето защо, определянето на компетентния по изпълнението орган е обусловено от

началния момент на административното производство по премахване на незаконен строеж, и по-конкретно от обстоятелството дали то е започнало преди 26.XI.2012 г., на която дата е влязла в сила разпоредбата на § 126 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ (обн. ДВ бр. 82 от 2012 г.) или след това. В този смисъл е изразеното писмено становище на съдиите от второ отделение на ВАС по повод противоречива практика на административните съдилища по анализирания въпрос, но вменването му в акта на директора на РДНСК е неоснователно, тъй като това писмо няма характер на официален документ, най малко пък на нормативна разпоредба за да се ползва като основание за издаване на споменатия акт.

Предмет на настоящото дело са действия във връзка с провеждане на производство по принудително изпълнение на заповед за премахване на незаконен строеж, издадена от Началника на ДНСК Перник преди влизането в сила на цитираното по-горе изменение на ЗУТ – 26.XI.2012 г. Това е моментът, който предвид изложените по-горе съображения определя кой е материално компетентния орган. При тези обстоятелства и съгласно изложените по-горе правни съображения, съдът намира, че органът по изпълнението в конкретния случай притежава материална компетентност, съгласно нормата на чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК, вр. с Наредба № 13/ 23.07.2001 г. на МРРБ. Обективизираната воля, респ. действия, по избор на фирма изпълнител и по насрочване на принудително изпълнение, са извършени от компетентен орган. Налице е и изрично оправомощаване на длъжностно лице от РО ДНСК.

При извършената служебна проверка не се откриха нарушения, които да обуславят извод за незаконосъобразност на обжалваните действия по принудително изпълнение. Спазени са процесуалните правила, регламентирани Наредба № 13/23.07.2001 г. на МРРБ за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или на части от тях от органите на ДНСК. Представена е изготвена и връчена на жалбоподателя покана за доброволно изпълнение по чл. 277, ал. 1 от АПК, вр. чл. 3 от Наредба № 13/2001 г. Тази покана е връчвана два пъти, но следва да се има предвид тази, връчена след проведения съдебен контрол по процесуално недопустимата жалба през 2010 г. Това, че администрацията е проявила бездействие и то повече от четири години, колкото да е в противоречие с принципите на АПК и изискванията на ЗУТ не обезсмисля процедурата. Връчването на поканата за доброволно изпълнение е стадий от процедурата и е изпълнен. Няма законова възможност за това, че органа е бездействал да бъде принуден да започна извършването на дължими процедурни действия, след като много назад във времето са изпълнени. Има и влязъл в законна сила административен акт, чието изпълнение се дължи.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че необосновано и неоснователно се обжалва заповедта от 2009 г. за премахване на незаконния строеж. На обжалване подлежат действията на органа по изпълнението, по точно писмото от 16.VII.2015 г., а обжалваните действия, обективизирани в писмото са извършени, респ.постановени, при наличие на надлежно изпълнително основание - влязъл в сила административен акт и при съществуването на законово регламентирани материалноправни предпоставки за образуването и провеждането на производство по принудителното изпълнение на заповедта, както и при спазване на процесуалните правила и на формалните изисквания на Наредба № 13/23.07.2001 г. на МРРБ за принудителното изпълнение на заповедите за премахване на незаконни строежи или на части от тях от органите на ДНСК. С

оглед на горното оспорените действия, обективирани в оспореното писмо, се явяват законосъобразни. Жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

В тежест на жалбоподателя се възлага заплащането на дължима държавна такса в размер на 10 лева по сметка на съда.

Водим от горните съображения и на основание чл. 298, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М.Г.Д.,*** против действия на Началника на ДНСК-София, обективирани в Писмо изх.№ Пк 1273-04-933/16.VII.2015 г. на Началника на ДНСК-София, за принудително изпълнение на Заповед № ДК-02-П-к-06/30.III.2009 г. на Началника на РДНСК гр. Перник.

ОСЪЖДА М.Г.Д.,*** да заплати по сметка на Административен съд Перник сумата 10 (десет) лева, държавна такса, съгласно Тарифа № 1 на М-во на правосъдието.

Решението е окончателно на основание чл. 298, ал. 4 от АПК.

Съдия:/п/